

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ KUTNÁ HORA, BYKÁŇ A TŘEBONÍN

9/2024

Lid, který chodil ve tmě, vidí veliké světlo;
obyvatelům temné země vzchází světlo.

(Iz 9, 1)

Z obsahu

- 3 **Aktuality**
- 4 **Velikonoce 2025**
- 5 **Ze sedlecké farnosti**
- 5 **Červená středa**
- 6 **Církevní gymnázium a CMŠ**
- 7 **Farní knihovna**
- 8 **Zažili jsme**
- 12 **Chrám sv. Barbory**
- 14 **Oblastní charita Kutná Hora**
- 16 **D8 a Duchovní okénko**
- 17 **HledámBoha.cz**
- 18 **Pastorační rada farnosti**
- 20 **Rozhovor**

Tiráž

ZPRAVODAJ 9/2024

farností Kutná Hora, Bykán a Třebonín

Vydáno: 10. 11. 2024

Slouží pro vnitřní potřebu farností
Kutná Hora, Bykán a Třebonín.

Doporučený příspěvek na výtisk: 20 Kč

Vydává:

Římskokatolická farnost - arciděkanství
Kutná Hora, Jakubská 1, 284 01 Kutná
Hora, tel.: 327 512 115, www.khfarnost.cz

Redakce:

Viktor Darebný, tel.: 739 495 249,
e-mail: viktor.darebny@khfarnost.cz

Foto na titulní straně: Archiv farnosti.

Uzávěrka příštího čísla: 04. 12. 2024

Redakce si vyhrazuje právo
došlé příspěvky krátit.

Kontakt na kněze

Pokud máte zájem o duchovní rozhovor či setkání s knězem, chcete navázat kontakt s naším společenstvím nebo se jen zeptat na cokoli ohledně křesťanství, neváhejte se obrátit na duchovního pastýře farnosti:

P. Vladislav Brokeš, arciděkan
tel.: 731 402 221

e-mail: vladislav.brokes@khfarnost.cz

Drazí farníci, milé sestry a bratři,

Výročí posvěcení našeho chrámu se neslo letos v mimořádné slavnostní atmosféře a příčinou nebylo jenom nádherné sluneční počasí, ale naplněný program, který byl zahájen slavnostní bohoslužbou s promluvou pro děti, kde jsem mohl připomenout život našeho světce i vzdálený hrob sv. Jakuba, který je po staletí cílem poutníků. Na zdi našeho nově opraveného arciděkanství se objevil milník, který nás vysílá na pouť do Santiaga de Compostela. Hned po mši svaté jsme ho požehnali stejně tak i nově opravenou část fasády arciděkanství a přispěli tak ke zkrášlení této části historického města.

Odpoledne ve 14 hodin byl odstartován již tradiční VII. Ročník závodu Běh pro Zvon, jehož mottem v letošním roce bylo: „Ať život kostela v Gruntě běží dál“. Letošní ročník běhu se neuvěřitelně povedl díky nasazení hlavních organizátorek Soně Krejčové a Šárce Schwarzové, které věnovaly této akci velké úsilí a díky všem dobrovolníkům závodníci i návštěvníci zažili neopakovatelné odpoledne. Díky spolupráci s Koudelníkovým závodem byl letošní závod dětí obohacený o speciální stanoviště, které udělaly trasy ještě atraktivnější a návštěvníci si tento nový prvek pochvalovali. Děkuji tedy všem za krásný den prožitý ve společenství farnosti s mnoha lidmi dobré vůle skvělým sportovním duchem.

Koncem října se nám podařilo vysadit pět stromů vzájemnosti, kterými jsme chtěli vyjádřit duchovní, sociální a vzdělávací rozměr služby naší církve na území našeho města. Atmosféra setkání byla umocněna radostí z nově vysazených stromů, které tu budou ještě po nás připomínat dalším generacím péči o stvoření i vzájemné vztahy, které se musí s láskou a trpělivostí vytvářet každý okamžik za okamžikem. Děkuji zástupcům všech organizací za spolupráci a podporu v tomto společném projektu, který jak věříme, je na samém počátku a otevírá nám možnost, více spolupracovat.

V poslední dny jsme prožili nádhernou slavnost Všech svatých s modlitbou na hřbitově a mši svatou v chrámu svaté Barbory se vzpomínkou na věrné zemřelé. Celé svátky jsou slavností světla, ve které všichni zapalujeme svíčky na hrobech našich blízkých i v našich kostelích. Před námi je slavení první neděle adventní, kdy tradičně požehnáme adventní věnce. Postupně zapálíme adventní svíce, které nám připomínají různé biblické události s příchodem Pána Ježíše a růst světla, který by se měl projevit především v našich srdcích. První svíci nazýváme svíci prorockou, protože příchod narození Mesiáše zvěstovali proroci. Druhá svíce bývá nazývána svíci Betlémskou, protože připomíná místo, kde se Pán narodil. Třetí svíce, pastýřská, nám připomíná pastýře, kteří se přišli jako první poklonit Pánu a čtvrtá svíce připomíná anděly, kteří hlásají pokoj a mír celému světu. Najdeme si čas k modlitbě i společnému setkání v našich rodinách a nechme zazářit Světlu, kterým je Kristus v našich srdcích.

otec Vladislav ●

Adventní doba

Advent je dobou, kdy se zastavujeme a připravujeme na příchod Pána. Tento posvátný čas nám nabízí příležitost nejen k osobnímu ztišení a duchovnímu znovuoobnovení, ale také k vzájemnému setkávání a prohloubení vztahů v naší farní komunitě. Jako každoročně, i letos jsme pro vás připravili bohatý adventní program, který přináší chvíle

rozjímání, modlitby a tradiční adventní roráty.

Srdečně vás zveme, abychom společně prožili tento čas v našich, kde najdeme prostor pro ztišení a možnost hlubšího duchovního prožitku.

redakce

ADVENT JE DOBA ZAMYŠLENÍ A NADĚJE

Advent je doba zamyšlení, naděje a setkávání. Srdečně vás zveme do našich kostelů, přijďte v tomto předvánočním čase zažít krásnou atmosféru, prostor ke ztišení a meditaci.

P. Vladislav Brokeš
kněz a arciděkan v Kutné Hoře

30/11	16:30	žehnání adventních věnců, chrám sv. Barbory
1/12	9:00	1. neděle adventní, kostel sv. Jakuba
4/12	7:00	staročeské roráty, kostel u kláštera sv. Voršily
4/12	18:00	svátek sv. Barbory, chrám sv. Barbory
8/12	9:00	2. neděle adventní, kostel sv. Jakuba
9/12	17:00	koncert Církevního gymnázia, kostel sv. Jakuba
11/12	7:00	staročeské roráty, kostel u kláštera sv. Voršily
14/12	7:00	staročeské roráty, kostel sv. Jakuba
15/12	9:00	3. neděle adventní, kostel sv. Jakuba
18/12	7:00	staročeské roráty, kostel u kláštera sv. Voršily
22/12	9:00	4. neděle adventní, kostel sv. Jakuba

 Římskokatolická farnost
arciděkanství Kutná Hora

Pozvání na setkání svatojakubských poutníků

Centrum svatojakubských poutníků Přelouč připravuje na pátek 6.12.2024 v 18.00 setkání svatojakubských poutníků v Jakub klubu, Českobratrská 90, Přelouč (Orlovna u Billy). Poutníci, kteří letos prošli min. 100 km na Východočeské svatojakubské cestě, obdrží pamětní list. Letos je s motivem Broumovských skal. Pokud se nemůžete zúčastnit, zavolejte na tel. 731 402 371 a pamětní list vám pošleme poštou. Také domluvíme plán poutí na rok 2025 včetně poutě Porto — Santiago de Compostela v termínu 2.-16.7.2025. Zatím je na tuto pouť přihlášených 9 zájemců.

Zdena Kumstýřová

Náboženství pro dospělé a biblická hodina

Na žádost pravidelných účastníků došlo ke změnám v náplni kurzů: V náboženství pro dospělé se věnujeme světovým náboženstvím a v biblické hodině jsme k rozboru nedělních biblických textů přidali také úvod do Písma svatého. Místo - sedlecké farní infocentrum a čas - čtvrtek v 19 hodin, zůstávají beze změny.

P. Pavel Tobek

Anketa o Velikonočních bohoslužbách

Tématem několika pastoračních rad byla změna času ve slavení Velikonoční vigilie, kterou jsem navrhl přesunout ze sobotního večera na nedělní brzkou hodinu před svítáním. Vzhledem k tomu, že se zvedl nemalý počet hlasů proti této variantě, došli jsme na pastorační radě k názoru, že můžeme udělat průzkum mezi farníky.

Jen krátce zmíním, že ke slavení mše svatě s obřady Vzkříšení mě vedla patnáctiletá zkušenost z předchozí farnosti, kde byl tento čas uvítán a měl svá pozitiva. Osobně vidím zajímavý prvek v tom, že umožňuje prožít celou Bílou sobotu v bdění a modlitbách, protože je to neliturgický den a vystihne se tak drama Ježíšovy smrti. Počkat do okamžiku, kdy Ježíš byl vzkříšen třetího dne ráno má svoji sílu a krásu. Liturgie, která začíná ve tmě a vrcholí za svítání odráží okamžik vzkříšení. Druhá varianta slavení liturgie večer nebo v pozdních nočních hodinách má svá pozitiva a stojí na zaběhnuté praxi.

Budu rád, když se svobodně vyjádříte a vyberete si jednu ze třech variant, které nabízíme. Každý má jeden hlas a rád bych, aby se vyjádřili Ti, kteří o Velikonocích tyto bohoslužby běžně využívají. Na základě podkladů se bude pastorační rada rozhodovat, jaký čas velikonočních bohoslužeb vybereme.

Níže uvádíme tři varianty a doufáme, že nám pomohou najít podobu, která nejlépe odpovídá vašim potřebám a zkušenostem.

Jaké variantě slavení velikonoční slavnosti Vzkříšení dáváte přednost?

Přikláním se k variantě: Slavnostní mše svatá s obřady Vzkříšení v neděli v 5:00 v kostele sv. Jakuba, další bohoslužby budou v 10:00 a v 18:00. (V této verzi nebude vigilie v sobotu večer.)

Přikláním se k variantě: Vigilie Vzkříšení v sobotu v 20:30 v kostele sv. Jakuba a slavnostní mše svatá v neděli v 9:00 v chrámu sv. Barbory a v 18:00 u Matky Boží.

Obě varianty jsou pro mě obohacující.

Hlasovat můžete osobně po mši svatě na připravené hlasovací lístky nebo k hlasování můžete použít internetový dotazník na webu farnosti.

Děkujeme vám za účast a za vaše modlitby za naši farnost. Elektronické hlasování proběhne od 10.11. do neděle 1.12. Hlasovací lístky budou k dispozici v neděli 17.11. až do 1.12.

otec Vladislav ●

Ze sedlecké farnosti

Modlitební setkání

V sobotu 21.9. proběhlo první modlitební setkání v kapli katedrály v Sedlci. Toto setkání bychom rádi opakovali každou třetí sobotu v měsíci (v listopadu se bude setkání konat 16.11., v prosinci 21.12.).

Srdečně vás zveme na další společnou modlitbu, která bude začínat v zimním období v 15:45 (v letním období o

hodinu později) Korunkou k Archandělu Michaelovi, potom bude následovat krátký prostor pro zpěv a nakonec modlitba růžence.

Krátce po skončení setkání se koná pravidelná sobotní mše svatá. Jste srdečně zváni.

Manželé Jan a Lada Sladkých ●

Ráda bych připomněla možnost zakoupení stolních i nástěnných kalendářů i diářů s katolickým kalendářem pro rok 2025 a velký výběr křesťanské literatury pro děti i dospělé v chrámu Nanebevzetí Panny Marie a sv. Jana Křtitele v Sedlci (každý den 9 – 16 hod). V Infocentru v Zámecké ulici v Kutné Hoře Sedlci si můžete mimo jiné

vybrat sladké dárky od sester trapistek z opatství Naší Paní nad Vltavou, skvělé hořčice z opatství Nový dvůr, bylinné sirupy od benediktínů z Rajhradu, vánoční oplatky a mnoho dalšího. Srdečně vás zvu

Ludmila Cinerová ●

Červená středa

Světlo naděje pro pronásledované

Ve středu 27. listopadu 2024 si v Kutné Hoře připomeneme Červenou středu, mezinárodní iniciativu, která má za cíl vyjádřit veřejnou solidaritu s lidmi na celém světě, kteří jsou pronásledováni pro svou víru a náboženské přesvědčení. Tento den bude opět symbolizován červeným světlem, které připomíná krev trpících a zároveň přináší naději těm, kteří čelí temnotě útlaku.

Během dne, od 10:00 do 17:00, bude v chrámu sv. Barbory rozsvíceno červené světlo. Návštěvníci budou mít možnost přijít a zapálit svíčku na památku těch, kdo ve světě trpí pro svou víru. Každá zapálená svíčka bude symbolickým aktem podpory a solidarity s těmi, kdo denně čelí násilí a pronásledování kvůli svému náboženskému přesvědčení.

Večer v 18:00 proběhne v kostele sv. Jakuba mše svatá, během níž budeme společně v modlitbě vzpomínat na všechny trpící. Zároveň budou od 17:00 do 7:00 hodin následujícího dne červeně nasvícena okna kostela sv. Jakuba. Tento symbolický akt promění kostel ve výrazný znak naděje a vytrvalosti v temných časech.

Přijďte se připojit k této významné události a zapalte svíčku jako projev solidarity s těmi, kdo potřebují naši podporu a modlitby.

redakce ●

Červená středa v Sedlci

Že nevíte, co je Červená středa? Jedná se o kampaň s heslem Make a stand for faith and freedom (Společně za víru a svobodu), která vznikla na britských ostrovech. Iniciativa chce propagovat víru i toleranci ve společnosti a podpořit solidaritu s oběťmi pronásledování či být hlasem proti násilí a útlaku vykonávaného ve jménu náboženství. Červená je barva krve, mučednictví; světlo je symbolem

naděje v temnotách. Čtrnáctimetrové okno v západním průčelí sedlecké katedrály nasvítíme letos již posedmě. Ptáte se, kdy? Ve středu 27. listopadu. Přijďte se podívat na katedrálu v červeném hávu a symbolicky se tak připojit k poslání Červené středy.

Střípky z Církevního gymnázia - Dobrovolníci

Ráda bych Vám ve farním zpravodaji představila minoritní skupinky či aktivity, které se na naší škole realizují a ne vždy jsou zcela vidět. V tomto čísle se dočtete o dobrovolnících.

Již řadu let studenti Církevního gymnázia přicházejí na LDN a později i paliativní oddělení kutnohorské nemocnice a přinášejí radost pacientům skrze písničky. Historie těchto návštěv má již mnohaletou tradici spojenou s Dobrovolnickým centrem Oblastní charity Kutná Hora, u jehož zrodu v nemocnici stála moje maminka Marie Macková. Ta zprostředkovávala vystoupení studentů, domlouvala s personálem nemocnice vše potřebné a věnovala se i dobrovolníkům, samotným. Později se spolupráce posunula pouze do roviny nemocnice-gymnázium. Z prvotních nárazových návštěv při příležitosti např. Vánoc a dalších svátků, se postupně vypracoval model pravidelných setkávání. Studenti nyní chodí zpívat do nemocnice zhruba jednou za měsíc. Návštěvy jsou závislé na dobré komunikaci, zdraví všech zúčastněných stran a časových možnostech studentů. Pacienti jsou také rádi, že jsou návštěvy pravidelné, protože mají šanci se těšit, že „se zase uvidíme“.

Skupinku dobrovolníků na gymnáziu dříve doprovázela Lucie Čechalová, vyučující angličtiny a hudební výchovy. Později se příprav ujala asistentka Martina Uttendorfská, která současně vede scholu a pracuje jako asistentka pedagoga v primě. Studenti jsou ke zpívání oslovováni na přích ročníky. Sami přicházejí, že se chtějí zapojit, a ve službě se střídají. Bývá zvykem, že jsou omluveni z výuky, ale protože si učivo poté ve svém čase musí také řádně doplnit, je právě ono střídání žádoucí. Navíc, oproti dřívějšímu vystupování na chodbě, probíhá nyní zpívání přímo na pokojích a tam se stejně moc muzikantů nevejde. Být dobrovolníkem je bohužel záležitost, ale kdo zažil, také velmi náročná. Studenti mnohdy nasazují nejen hlas do písniček, ale vše, co mají, aby potěšili nemocné. A ti jim na oplátku zase dodávají radost a nezapomenutelnou životní zkušenost.

Foto: Archiv CíCv

Děkuji všem realizátorům dřívějším i současným za velké nasazení a doufám, že se tomuto dobrému dílu bude dařit i nadále.

Marie Knappová ●

Církevní mateřská škola

Podzim s dětmi: Výpravy, budky i Běh pro zvon

Měsíc říjen se v Církevní mateřské škole sv. Jakuba v Kutné Hoře nesl nejen v duchu vzdělávání, rozvoje mezilidských vztahů, ale v neposlední řadě také velkých sportovních výkonů. První říjnovou neděli jsme se spolu s dětmi, rodiči a panem farářem Vladislavem Brokešem vydali na pěší výlet na Gruntu. Užili jsme si příjemnou podzimní

procházku zakončenou duchovní chvílkou v prostorách dechberoucího kostela Nanebevzetí Panny Marie. Začátkem měsíce došlo také k dokončení stavby altánu na školkové zahradě, a proto první inspirativní Metodické centrum pro pedagogy z okolí probíhalo v druhém říjnovém týdnu právě zde. Uskutečnilo se ve spolupráci s nadací

Eduzměna a věnovalo se tématu *Přesouváme výuku ven*. Během října jsme se poprvé v tomto školním roce vydali s dětmi do knihovny a sokolovny. Pohybovou aktivitu jsme nezanedbávali ani o víkendu a mnozí z nás se v neděli 20. října zúčastnili tradičního charitativního Běhu pro zvon. Díky nadaci Karla Komárka *Family Foundation* následovala návštěva dobrovolníků z firmy *KKCG*, kteří se na naší zahradě v rámci teambuildingové akce statečně chopili

štětců a dalšího náčiní a provedli velmi potřebnou údržbu dřevěných prvků před zimou. Poslední významnou akcí v tomto měsíci pak bylo Budkování, během něhož si rodiče s dětmi mohli pod odborným vedením pana Lukáše Čerycha vyrobit budky pro ptáčky. Výčet našich aktivit za měsíc říjen je sice u konce, ale rádi bychom vás ještě pozvali na tradiční prodej adventních věnců vyrobených dětmi z Církevní mateřské školy sv. Jakuba, který se uskuteční v neděli 1. prosince 2024 po bohoslužbě v kostele sv. Jakuba a v modlitebně Sboru Církve bratrské v Kutné Hoře.

Iveta Neubergová

Foto: Archiv CIMŠ

Farní knihovna

Tvořit nové věci

Dnes vám představím knihu „Tvořit nové věci“, kterou jsme pro vás nově zakoupili. Jedná se o rozhovor Josefa Beránka s mnichem a terapeutem Petrem Glogarem. Zkušený manažer, redaktor a publicista, autor mnoha rozhovorů se známými osobnostmi české církve, vyzpovídal kněze a převora, zároveň také manažera karmelitánského kláštera Fortna na Hradčanech.

Zde P. Glogar žije se třemi spolubratry a týmem laiků, kteří nabízejí neobvyklý pohled na klášterní život pro věřící i nevěřící. Klášterní kostel sv. Benedikta je nízkopražový prostor, kam mohou lidé přicházet po celý den. Ráno a večer zde probíhají společné meditace, během dne je možné meditovat individuálně v kostele nebo na zahradě, případně pohovořit s někým z týmu o duchovních tématech. Dopoledne i večer se konají různé programy a setkání, o prodloužených víkendech pak exercicie, setkání mužů, manželské večery, párová nebo rodinná terapie. Některé z přednášek lze sledovat online. Tyto přednášky se začaly nahrávat v roce 2020 během pandemie pro projekt U ambonu. Právě v tomto roce převzali karmelitáni klášter od sester a byl vypracován projekt na vytvoření prostoru, otevřeného všem lidem. Klášter nadále zůstává pod vedením italské provin-

cie a je především domovem bratří, kteří zde mají své úkoly a každý se věnuje své denní činnosti. Petr Glogar si zvolil psychoterapii. Absolvoval čtyřletý kurz rodinné terapie psychosomatických poruch. Kněží s takovým zaměřením je velmi málo, ale on obě role striktně odděluje — ve zpodobnění je především knězem, zatímco v poradně se klientům věnuje zpravidla dlouhodoběji.

Již z názvu knihy je zřejmé, že P. Glogar rád tvoří něco výjimečného. Se svým týmem vytvořil v klášterním kostele neobvyklý prostor. Umístili sem křeslo pro pohodlné sezení, velké hrací kostky, stůl s deskovou hrou, roztrhané kopie původních obrazů a v postní době dokonce hromadu popela. Kdo vstoupí, může to považovat za provokaci, nebo začít přemýšlet nad podstatou své víry. Je na návštěvníkovi, aby se rozhodl sám.

Rozhovor se čte velmi dobře a kromě životního příběhu autora je zde otevřena řada zajímavých témat. Tuto knihu i další si můžete půjčit v neděli po dopolední mši svaté nebo v provozní době farní kanceláře.

Milena Pfaiřová

Svíčky za naše zemřelé se rozhořely spolu s modlitbou

V pátek 2. listopadu 2024 jsme se v chrámu sv. Barbory sešli, abychom společně uctili památku všech věrných zemřelých při slavnostní mši svaté. Tento tradiční okamžik rozjímání a modliteb se nesl v duchu pokory, naděje a vzpomínek na naše blízké, kteří nás předešli na cestě k věčnému životu.

Mše byla obohacena poutavým kázáním otce Vladislava, které hovořilo o naději na vzkříšení a připomnělo nám, že smrt není koncem, ale branou k věčnému životu v Boží přítomnosti. Zvláštním prvkem letošní bohoslužby byla možnost zapálit svíčku na zrcadle před presbytářem. Tento symbolický akt, kdy se plamen svíček odrážel v zrcadle, připomínal naše spojení s těmi, kdo již nejsou mezi námi, a vytvořil silnou atmosféru modlitební tichosti a ztišení.

O hudební doprovod mše se postaral Chránmový sbor Salvátor z Chrudimi pod vedením Tomáše Židka. Na varhany zahrál Viktor Darebný, který sbor doprovodil. Během mše zazněla nádherná a niterná hudba skladatele Aloise Hniličky, především jeho Requiem, které podtrhlo důstojnost a hloubku této vzpomínkové slavnosti.

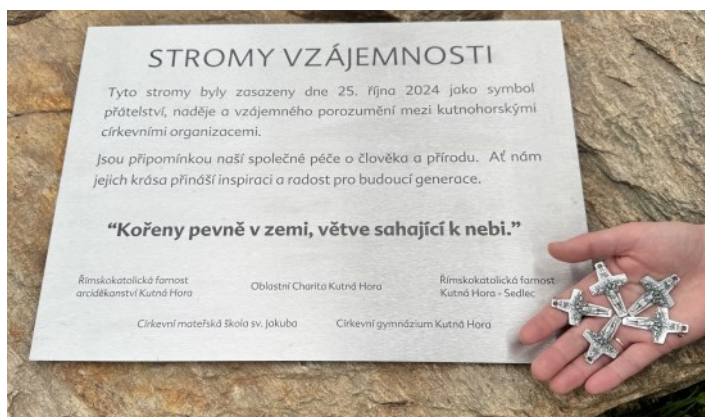
redakce ●

Pět stromů, jeden symbol

Na prostranství před klášterem sv. Voršily se 25. října konala krásná akce sázení Stromů vzájemnosti. Jak tento nápad vznikl? Původně měla farnost na tomto pozemku povinnost vysadit náhradní stromy (3 lípy a 2 břízy) za stromy pokácené. Zároveň přišla charita s nápadem vysadit strom u příležitosti 30. výročí charity v Kutné Hoře. Nakonec se zrodila myšlenka s hlubším poselstvím: vysadit pět stromů jako symbol spolupráce mezi pěti církevními organizacemi, které působí v našem městě: naše farnost, sedlecká farnost, charita, Církevní mateřská škola sv. Jakuba a Církevní gymnázium. Sázení nakonec nezůstalo jen u obohacení našeho okolí a splnění povinnosti, ale především vyjadřuje naši společnou víru v lepší budoucnost, protože nás spojují nejen naše hodnoty, ale i snaha o společné cíle v duchovním, sociálním i výchovném rozměru. Výsadbou těchto stromů naše farnost také ukázala, že nám není příroda lhostejná, ale že chceme pečovat

o naši planetu, tak jak k tomu vybízí i papež František ve své encyklice Laudato si. Kdo nebyl u sázení, možná

neví, co zmínil otec Vladislav. Myslím tím to, že pod každý strom umístil malý křížek. Takový, co používá současný papež František a symbolizuje dobrého pastýře. Za mě to je výmluvné gesto, protože právě ze dřeva, ze stromu byl vytesán kříž, na kterém zemřel Ježíš Kristus a který my křesťané uctíváme. A právě kříž se pod každým stromem teď nalézá. Stromy vzájemnosti a pamětní deska v jejich blízkosti budou nám farníkům, sousedům i všem kolemjdoucím připomínat, že skutečné spojení pramení z lásky a naděje, a že každý malý čin, jako je sázení stromu, může mít velký dopad na naši budoucnost. Na závěr si dovoluji použít část žehnacích modliteb: Ať všichni, kdo pohledí do koruny těchto stromů, cítí vděčnost a bez ustání chválí Boha za to, že nás zahrnuje množstvím svých darů.

redakce ●

První říjnovou sobotu jsme ve dvou autech, řízených zkušenými řidičkami Jitkou a Monikou, vyrazili do malebné jihočeské Bechyně v celkovém počtu dvanácti osob. Hlavním bodem programu byla prohlídka Pašijového betlému v řezbářství u Šedinů. Lilo a pršelo, a tato situace nás provázela po celou cestu. Přesto jsme si uvědomovali krásu krajiny, kterou jsme projížděli — Posázavím, přes Želivku až k Lužnici. Ale držme se hlavního cíle.

Dostalo se nám srdečného přijetí od pana Libora Šediny, který je nejen řezbářem, ale i akolytou, člověkem, z něhož vyzařuje víra i úcta k řemeslu zděděnému po předcích. Také nás požádal, abychom nefotografovali. Smutnou zkušeností vlastníka je totiž skutečnost, že figurky občas po prohlídkách mizí. Naštěstí máme alespoň několik fotografií, které jedna z nás pořídila ještě před tímto upozorněním.

Současný Pašijový betlém o délce 6 metrů s více než 200 figurkami je v republice jediný. Takto velkých velikonočních betlémů existuje na světě pouze pět. Betlém u Šedinů je dvougenerační dílo: první polovinu vyřezal otec Libora Šediny, druhou polovinu on sám. Materiálem je lipové dřevo bez polychromie, tedy v přírodním stavu. Figurky mají výšku od 22 do 30 cm, jsou vyřezané z jednoho kusu dřeva a provedené s důrazem na realistické detaily.

Pro rodinu Šedinových je to už druhý betlém této velikosti — první byl v době normalizace darován do zahraničí. Tento betlém byl vyřezán po roce 1990, kdy se otec Libora rozhodl pokračovat a vytvořil 14 zastavení křížové cesty. Libor přidal evangelijní scény. Betlém se staví od Popeleční středy, aby byl na Květnou neděli připraven. V období Dušiček se ukládá a začíná se příprava vánočních betlémů.

Viděli jsme desítky různých scén, z nichž každá znázorňuje konkrétní událost, jeden den Ježíšova života. Vytvoření scén vychází z evangelií, přísně se drží předlohy. Na rozdíl od vánočních betlémů zde nejsou lidové motivy. Viděli jsme výjevy od Poslední večeře, přes zjevení po Zmrtvýchvstání až po Nanebevstoupení. Zmíněná křížová cesta se nachází v levé části výstavního prostoru. Poslouchali jsme pozorně, přestože jsme slyšeli známé věci. Výklad byl poutavý a podmanivý. Představovala jsem si, jak asi betlém zapůsobí na lidi, kteří neprošli náboženskou výchovou, ale přijdou se podívat na řezbářské dílo a zažijí podobný pocit jako my.

Na závěr jsme poděkovali a pozvali pana Šedinu do Kutné Hory.

Prohlédli jsme si také město, které má tři kostely. Na náměstí stojí farní kostel sv. Matěje, dále jsme viděli klášterní kostel Nanebevzetí Panny Marie a hřbitovní kostel sv. Michaela. Prohlídku kostela sv. Matěje se nám nepodařilo uskutečnit a na vysokou věž se nám také nechtělo. Díky probíhající svatbě jsme mohli nahlédnout dovnitř klášterního kostela a obdivovat zejména sklípkovou klenbu. Část z nás se vydala také ke hřbitovu, kde jsme navštívili kostel sv. Michaela, který dnes patří městu. Po překonání rozkopané ulice jsme mohli obdivovat hřbitov s největším počtem litinových křížů v Evropě. Z vyhlídky u kláštera jsme si prohlédli slavný Duhový most a navzdory počasí pořídili skupinovou fotografii.

Marie Macková

Letošním Během pro Zvon jsme žili nejméně od začátku září a předpokládám, že jeho propagace na farních stránkách, sociálních sítích, ve Zpravodaji či na plakátech nikoho neminula. Tedy to zkusíme stručně a trochu jinak.

Máme za sebou sedmý ročník konaný tradičně na posvícenské nedělní odpoledne, jeho cílem bylo podpořit a zviditelnit nově opravený kostel Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě. Opět nám přálo počasí. Závodu se letos zúčastnilo celkem 214 běžců, z toho 95 dětí, v šesti kategoriích (10 km, 3,5 km, juniorský běh, tři startovní skupiny dětského závodu). Novinkou byly překážky, které okořenily dětský závod.

Děkujeme našim milým závodníkům za účast a ještě jednou gratulujeme všem, kdo doběhli do cíle, případně si dokonce zasloužili medaili. Výsledkovou listinu najdete na webu farnosti. Organizace celého běhu však stojí na zapojení mnoha dalších lidí, zejména dobrovolníků. Jim bychom chtěli věnovat zbytek tohoto textu.

V přípravách závodu bychom se neobešli bez podpory ze strany P. Vladislava Brokeše. Spoustu práce odvedl Jarda Bouška, který zajistil propagaci na sociálních sítích, tvorbu plakátů, diplomů, popisků, Jana Vyčítalová zajistila dopravního značení a ujala se spolupráce s městskou policií. Překážky pro dětský závod nám ochotně zapůjčili přátelé ze sportovního klubu Olympia Spartan Training Kutná Hora a ze Sokola Kutná Hora. Ceny pro závodníky jsme obdrželi od Města Kutná Hora, VZP a z infocentra u chrámu svaté Barbory. Medaile s motivy ornamentů kostela v Gruntě nám sponzorsky vytiskl na 3D tiskárně Michal Kotyza. Bohaté občerstvení opět připravily pekařky a kuchařky pod taktovkou Moniky Trdličkové. Již si nedovedeme představit běh bez pečeného prasátka, o které se postaral tandem Tonda Grenar a Bohouš Krejča. Vojtu Hylského spolu s Viktorem Darebným u piva nikdo nepřehlédl.

Velkou oporou jsou již skvěle secvičení Jirka s Ondrou z farního technického týmu, kteří se chopí všeho potřebného pro zajištění technického zázemí. Ruku k dílu přiloží i kdo jde okolo, a po závodě se divíme, jak rychle je vše uklizeno.

Celé odpoledne se nezastavili ani dobrovolníci u prezence a registrace závodníků, „komisaři na trati“ obětavě hlídali bezpeční běžců na silnicích a nepřehledných místech, pomocníci u překážek dětského závodu hlídali ty nejmenší. Velký dík patří také fotografům,

obsluze u občerstvení, piva, prasete, výběřčím závodních čísel a čipů, obsluze šatny, časomíře, zdravotníkovi, sběračům kelímků, těm, kdo dovezli cisternu s vodou nebo přispěli sponzorským dar jablek a banánů.

Nepřetržitě, téměř tříhodinového moderování závodu se ujal Vladislav Brokeš, v zádech mu hudební kulisu zajišťoval Michal Šramko. Celkem se dopočítáváme 61 osob z řad farníků, sokolů, spartanských sportovců a dalších pomocníků.

Bez podpory vás, dobrovolníků, nadšenců a přátel by se žádný běh nemohl podařit. Je skvělé, že jste si v časech shonu, starostí a také mnoha dalších akcí našli čas.

Děkujeme.

Šárka Schwarzová a Soňa Krejčová ●

12 Koncert ke svatoprokopské konferenci

Ve čtvrtek 7. listopadu 2024 se v kostele svatého Jakuba odehrál výjimečný hudební zážitek, který byl důstojným zakončením letošní Svatoprokopské konference. Koncert byl věnován nejen posluchačům duchovní hudby, ale i všem, kteří si chtěli vychutnat atmosféru gotického chrámu podtrženou vynikajícím hudebním programem.

Na trubku zahrál Vojtěch Hylský, jehož bravurní technika a cit pro detail přinesly posluchačům nezapomenutelný zážitek. Doprovázel ho náš varhaník Viktor Darebný, který svou hrou na varhany skvěle podtrhl majestátnost prostředí svatého Jakuba. Jejich společné vystoupení v sobě neslo jedinečnou harmonii a hloubku, která zaujala nejen přítomné farníky, ale i mnohé návštěvníky konference.

Celý koncert svou přítomností poctil Dominik kardinál Duka, jehož osobní účast přinesla této akci zvláštní význam. Ve svém krátkém proslovu vyzdvihl hodnotu hudby jako prostředku duchovního spojení a povzbuzení. Kardinálova přítomnost byla symbolickým poděkováním za všechny, kteří se na přípravách konference a koncertu podíleli.

Atmosféra celého večera byla naplněna radostí, vděčností a spojením lidí různých zájmů, které hudba dokázala sjednotit. Děkujeme všem, kteří se tohoto výjimečného koncertu zúčastnili, a těšíme se na další společné akce v našem kostele svatého Jakuba.

redakce ●

Chrám svaté Barbory

Hudební zážitky v chrámu svaté Barbory

Rok 2024 přinesl do chrámu sv. Barbory v Kutné Hoře řadu nezapomenutelných hudebních zážitků, které se zapisovaly do srdcí všech, kdo byli u toho. Ráda bych vám připomněla ty nejvýjimečnější okamžiky. Když se ohlédnu za celou sezónou, právě tyto koncerty byly něčím povznášejícím. Možná to bylo samotnými interprety, týmy, které se kolem nich pohybují, nebo posluchači. Nejlépe by se to však dalo popsat jako směs všeho zmíněného.

Červen: Mezinárodní hudební festival Kutná Hora

Letošní festivalový ročník byl výjimečný. Zatímco v minulosti se na pódii střídali umělci z celého světa, letos byl festival ve znamení české hudby a celý v rukách a duších českých interpretů. Slyšeli jsme díla Smetany, který letos slaví dvousté výročí narození, ale i dalších velkých českých umělců jako Janáček, Martinů, Eben, Kabeláč nebo Kukal. Týdenní program byl nádherný a každý ukázal, že česká klasická hudba je plná kontrastů a prostoru pro duchovní zamyšlení v kontextu současné doby.

Červenec: Hudba z PC hry Kingdom Come: Deliverance II

V červenci se chrámem rozezněla hudba z očekávané PC hry *Kingdom Come: Deliverance II*, jejímž autorem je Jan Valta. Během koncertu zazněla i skladba *Saint Barbara Theme*. České studio Warhorse v květnu uvolnilo tuto skladbu i jako samostatnou, a dokonce nahrálo videoklip přímo v chrámu sv. Barbory. Video se podařilo, ale věřte, že slyšet skladbu naživo v chrámu byl skutečně nezapo-

menutelný zážitek. Možná vás napadá, že jste o tomto koncertu nevěděli, a říkáte si, proč jsme o tom v létě nemluvili a nezvali vás. Koncert, respektive tři koncerty, se konaly částečně tajně. Pořádalo je už zmíněné studio Warhorse, které v červenci sezvalo do Kutné Hory novináře z celého světa, aby jim hru interaktivně představilo. Hudba, komponovaná speciálně pro tuto hru, skvěle zapadala do atmosféry chrámu a umocnila zážitek z celého dne. Koncerty byly tedy jen pro uzavřenou skupinu pozvaných lidí.

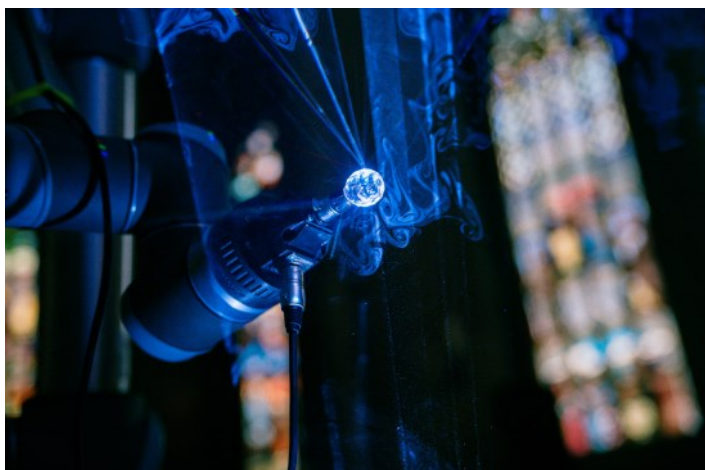

Foto: Martin Rýznar (Koncert Prague Cello Quartet)

Srpen: Prague Cello Quartet

Srpen přinesl dvojitou dávku hudebního potěšení díky Prague Cello Quartet. Oba koncerty byly vyprodané a nadchly diváky energickými výkony a milou atmosférou. Jejich interpretace klasických a moderních skladeb a osobitý humor přinesly novou dimenzi do tradičního prostředí chrámu. A nemohu si odpustit připomenutí, že i Prague

Cello Quartet natočil v roce 2023 videoklip v chrámu sv. Barbory, podívat se na něj můžete na YouTube, ale i na velké obrazovce na jižní empoře chrámu sv. Barbory.

Září: Audiovizuální performance Vektroskop

Zářijová audiovizuální performance *Vektroskop* v podání Davida Vrbíka a dalších umělců nabídla unikátní duchovní zážitek. Galerie Středočeského kraje (GASK) oslavila 60 let od svého vzniku. Součástí oslav byl projekt Vektroskop, který rozzářil interiér chrámu svaté Barbory audiovizuální performancí kombinující současné technologie se sakrálním prostorem. Kombinace hudby, světelných efektů a pohybu robotické ruky a psa vytvořila neopakovatelnou atmosféru. Diváci byli svědky programu o třech dějstvích, který překračoval hranice běžných hudebních vystoupení a přinesl novou úroveň duchovního prožitku.

Říjen: Koncert Dashi

Elegantní koncert *Ellaboration: Dasha & Epoque Quartet & Šimon Veselý* byl dokonalou tečkou za letní sezónou. Jejich výkony plné emocí a technické brilantnosti nádherně ladily s posvátným prostředím chrámu. Smyčcové kvarteto a sametová barva hlasu Dashi vytvořily intimní a zároveň majestátní atmosféru, která obohatila hudební a duchovní život všech.

Při psaní tohoto článku cítím velkou vděčnost, že jsme mohli prožít tak krásné chvíle. S otcem Vladislavem se vždy velmi pečlivě zamýšlíme nad tím, jaký program do chrámu pustit, a někdy nám z toho buší srdce napětím, zda jsme vše dobře vyhodnotili. Nezbyvá než dodat, že se můžeme těšit na rok 2025. Už teď vám můžeme prozradit, že se můžete těšit na krásné koncerty a akce, které budou doprovázet oslavy 30 let chrámu v UNESCO. Přípravy a jednání jsou v plném proudu a těšíme se, až vás na všechny budeme moct pozvat.

Za celý barborský tým Kristýna Drahotová ●

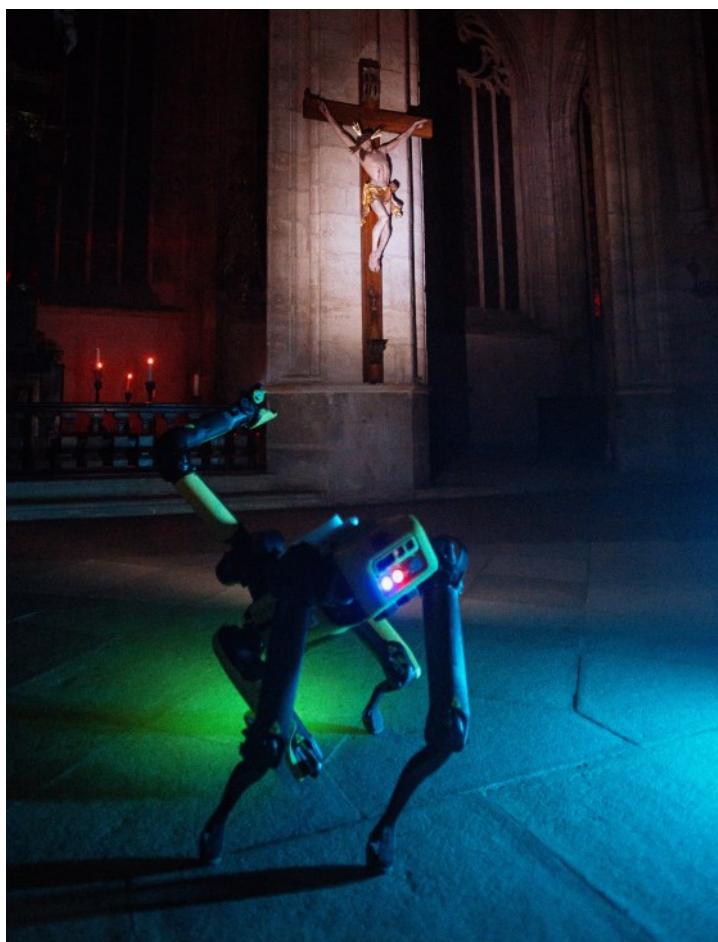

Foto: Jan Hromádka (Vektroskop)

Mikuláš

Vážení rodiče, zveme Vás a Vaše děti na mikulášskou mši. Proběhne ve čtvrtek 5. 12. od 16:00 a po ní přijde i Mikuláš. Děti se mohou těšit na básničky, písničky a hlavně sladkou nadílku. Balíčky připravuje farnost ve spolupráci s mateřskou školkou. Příspěť na balíčky bude možné během akce do připravených pokladniček (doporučená cena je 100 Kč za balíček).

Děkujeme.

redakce ●

Oslavili jsme 30 let založení Oblastní charity Kutná Hora

Podzimní kolo Sbírký potravin v supermarketu BILLA v Kutné Hoře a v Čáslavi

Srdečně Vás zveme k zapojení do podzimního kola Sbírký potravin, které se uskuteční v sobotu 23. listopadu 2024 od 8:00 do 18:00 v supermarketech BILLA v Kutné Hoře a Čáslavi. Stačí jednoduchý krok – během nákupu přidejte do košíku trvanlivé potraviny nebo základní drogistické zboží, které pak odevzdáte dobrovolníkům a zaměstnancům charitních středisek Racek a Domek, označeným zelenými zástěrami s logem sbírky.

Vaše dary poputují k těm nejzranitelnějším: seniorům, samoživitelkám a rodinám v těžkých životních situacích. Nejžádanější potraviny zahrnují konzervy, dětskou výživu, trvanlivé mléko, olej, rýži, luštěniny, těstoviny, cukr a základní drogistické potřeby.

Pomoci můžete i z pohodlí domova – přes online nákupy na Košík.cz, Rohlík.cz, iTesco, Billa e-shop, dm drogerie markt a Teta drogerie. Podrobnosti naleznete na stránkách jednotlivých obchodů.

Sbírka potravin je dnem solidarity a příležitostí pro každého přispět drobným darem, který může znamenat velkou změnu v životě druhých. Organizaci akce zajišťují potravinové banky ve spolupráci s Českou federací potravinových bank, Svazem obchodu a cestovního ruchu a Asociací společenské odpovědnosti a jedním ze sociálních partnerů je Charita Česká republika.

Vánoční strom splněných přání a prodej výrobků Centra Přístav

Pomozte nám splnit vánoční přání klientům se zdravotním postižením a seniorům, o které pečuje Charitní pečovatelská služba a Centrum Přístav. Mnozí z nich bohužel nemají rodinu ani blízké, se kterými by mohli prožít vánoční svátky, a naše vánoční besídky jsou tak pro ně často jedinou slavnostní událostí. Přijďte si vybrat přání z vánočního stromu a vykouzlete úsměv na jejich tvářích. Dárky pak předáme na besídkách nebo je klientům doručíme přímo domů.

Přání si můžete vyzvednout během vánočního prodeje výrobků přímo v charitním Centru Přístav v ulici Jiřího z Poděbrad 289 vedle voršílského kláštera. Vánoční výstava a prodej se uskuteční od úterý 26. listopadu do čtvrtka 28. listopadu, vždy od 9:00 do 16:00 hodin. Na-

vštivte nás, podpořte jejich práci a pořďte si originální vánoční dekorace.

Splněná přání můžete donést do Centra Přístav od pondělí 2. prosince (od 8:00 do 16:00) a v dalších dnech od úterý 3. prosince do čtvrtka 5. prosince (od 8:00 do 15:00). Děkujeme za to, že společně s námi přinášíte radost tam, kde je nejvíce potřeba.

Jak pomáhá Tříkrálová sbírka?

Výtěžek z Tříkrálové sbírky 2024 významně podpořil sociální služby, které poskytuje naše charitní Centrum Přístav v ulici Jiřího z Poděbrad, a to zejména seniorům, lidem s duševním onemocněním a zdravotním postižením. Část vybraných prostředků jsme využili také na provoz Dobrovolnického centra, které organizuje programy ve spolupráci s nemocnicemi, domovy sociální péče a charitními středisky. Dobrovolnické centrum rovněž spolupracuje s kutnohorskými středními školami a zapojuje studenty i mimo akreditované programy.

Rádi bychom Vám přiblížili jeden z mnoha příběhů, který se díky Tříkrálové sbírce mohl uskutečnit. Příběh studentky Gymnázia Jiřího Ortena, která se jako dobrovolnice stala blízkou kamarádkou malého Karlíka. Tento milý příběh nám sepsala Karlíkova maminka, paní Daniela, a s jejím svolením jej nyní sdílíme, abyste i Vy mohli vidět, jak Vaše tříkrálové dary mění životy k lepšímu.

Dobrovolnice kamarádkou ve světě malého Karlíka

Když jsme se před pár lety setkali s diagnózou našeho syna, autismus, neměli jsme mnoho informací, a tak jsme je museli aktivně hledat. Setkávali jsme se s mnoha odborníky, seznamovali s rodinami se stejnou diagnózou a četli odborné publikace. Během toho všeho jsem si uvědomovala, jak je pro mne snadné navazovat vztahy a komunikovat s cizími lidmi a pro mého syna je komunikace a porozumění tak obtížná nejen s cizími lidmi, ale i s námi. Žil si ve svém světě a já jsem hledala cestu, jak naše světy propojit.

Zalíbila se mi myšlenka Son-rise programu. Když je pro Karlíka těžké přijít do našeho světa, tak vstoupíme nejprve my do jeho a pak jednou třeba bude chtít i on vstoupit do toho našeho. A tak se najednou více houpáte, smějete, točíte, brbláte a celý ten jeho svět vás začne víc bavit a tím vás baví i ten svět váš. Aby Karlík získal i takového

kamaráda, který se nebojí vstoupit do jeho světa, začali jsme hledat dobrovolníka.

Díky Dobrovolnickému centru kutnohorské charity se nám opravdu podařilo najít Karlíkovi první kamarádku, která ho navštěvovala jeden rok. Společně zpívali, hráli na hudební nástroje, tancovali, cokoli je zrovna napadlo. Měla jsem v Karlíkově pokoji připravenou celou skříň plnou Montessori hraček, ale většinou nic takového nebylo potřeba a činnosti si vymysleli ti dva spolu.

V loňském roce se podařilo Karlíkovi sehnat druhou kamarádku. Stejně jako naše první dobrovolnice i druhá slečna k nám přišla z gymnázia Jiřího Ortena. Jsem moc ráda, když slyším Karlíka, jak se ptá s úsměvem: „A kdy přijde Tereška?“ To, že dokáže navázat vztah s cizí osobou, těšit se na ní a pak si s ní sám i dvě hodiny hrát, je obrovský pokrok, za který jsme všichni moc vděční a radujeme se s ním.

A jak takové dobrovolničení probíhá? Co tento dobrovolník musí umět? Ze začátku se mě dobrovolnice ptaly, co a jak, ale brzy zjistily, že není návod na hru s autistou nebo na našeho Karlíka, prostě se jen ponoříte do světa tady a teď a užijete si tu chvíli. Necháte se unést tím, co ta chvíle přinese.

Dnes vypadá nejčastěji návštěva dobrovolnice u nás tak, že Karlík s úsměvem tleská, jen co ji slyší u dveří. Zatočí se dokola a jde za svou „kamarádkou“. „Maminko, ty si sedni v obýváku na gauč,“ odstrkuje mě Karlík a už jde s Tereškou za ruku nahoru po schodech. A tak já si mohu opravdu na hodinku sednout na gauč a poslouchat, jak mi nad hlavou dupou, smějí se a vykřikují. I já takovou hodinu prožiju s úsměvem a tak je to radost dvojitá. Nebo mohu trávit čas s druhým synem, jen my dva, a je to radost hned pro dalšího člena rodiny navíc. Když naše dobrovolnice odchází, také se usmívá a navzájem si děkujeme.

Ochota a nadšení dobrovolnic, které k nám do rodiny přišly a věnovaly Karlíkovi svůj čas je pro nás obrovský dar. Je neskutečné vidět, jak se Karlík směje a povídá si nadšeně i s někým, kdo nepatří do rodiny. Zlepšení jeho komunikace a větší radost ze života jsou jasnými důkazy toho, jak důležitou roli sehrály v životě Karlíka. Tyto momenty nám přinášejí naději do budoucna a dodávají nám sílu. Jsme za to našim dobrovolnicím a Dobrovolnickému centru, které nám je přivedlo, velice vděční.

Putovní výstava „30 let pomáháme, kde je potřeba“

15

Rádi bychom Vás touto cestou srdečně pozvali na výstavu s názvem „30 let pomáháme, kde je potřeba“, která se uskuteční během měsíce listopadu v kostele sv. Jakuba. Výstava Vám nabídne unikátní pohled do světa charitních středisek a center, jejichž posláním je poskytovat odbornou a účinnou podporu lidem v obtížných životních situacích.

Prostřednictvím příběhů vybraných klientů budete mít možnost nahlédnout do konkrétních situací, kde naše sociální služby znamenají pro mnohé nový začátek, úlevu či naději. Každý z těchto příběhů ukazuje, jak důležité jsou jednotlivé kroky našich pracovníků při podpoře lidí s různými potřebami – ať už jde o pomoc seniorům při udržení soběstačnosti, podporu osobám se zdravotním postižením, nebo krizovou pomoc rodinám a jednotlivcům, kteří se ocitli v nečekaně těžké životní situaci.

Sociální služby, které nabízíme, jsou často složeny z drobných, ale o to důležitějších střípků pomoci, které se skládají v komplexní podporu. Charitní pracovníci jsou připraveni naslouchat, pomoci s každodenními úkoly a být oporou ve chvílích, kdy je to nejvíce potřeba. Zároveň se zaměřují na to, aby klienti získali větší samostatnost, pocit bezpečí a důvěru v budoucnost. Tyto služby nepředstavují jen praktickou podporu, ale také psychickou oporu, která často přináší úlevu a umožňuje nový pohled na život.

Výstava má za cíl přiblížit Vám nejen naši každodenní práci, ale také poukázat na pozitivní změny, které sociální služby přinášejí do životů lidí. Těšíme se na Vaši návštěvu a věříme, že Vás naše příběhy inspirují k pochopení, jak důležitá je solidarita a vzájemná pomoc v dnešním světě.

Marcela Mommersková ●

**OBLASTNÍ CHARITA
KUTNÁ HORA**

Z punku politikum - 15. výročí vydání Bible21 - na D8

Debata o posvátné knize knih, sice s poněkud přehnaným názvem debaty, mě zaujala spíše v té první polovině povídání, kdy Alexandr Flek, vedoucí překladatelského týmu v projektu Bible21, vypráví, jak se k této práci dostal, proč se k takové práci odhodlal a co mu práce na tomto překladu přinesla.

Zprv je třeba říci, že překlad Bible21 (vyd. 2009) vychází ze známé Kralické Bible, ale postupně se jí vzdaluje a jde svou vlastní cestou překladu. Určena je pro naši moderní sekulární společnost, nové čtenáře z řad konvertitů, laiků i nevěřících. Autoři překladu opouští původní teologický a liturgický text a dávají knize novou literární – prozaickou i básnickou – podobu bez číslování, bez častých odstavců a bez vysvětlivek. Nejvýstižněji to dokumentuje nové - čtivé, sdělné, živé použití vybraných slov, např. místo pronárody používá území/státy, místo hlaholu jásot, místo bohatýra hrdinu, navíc se častěji biblické texty ukončují jásavým zvoláním - aleluja.

Cílem týmu překladatelů bylo, aby Bible21 byla srozumitelná každému, aby na čtenáře působila emočně, jako literární příběh, jako píseň žalmů. Zkrátka, aby byl biblický text živý, čtivý a zachoval si přitom emocionální náboj originálu. Jak se to nakonec podařilo si může „vyzkoušet“ každý sám. Stačí si vybrat nějakou část textu této bible (přístupná je on-line verze) a zkusit si, jak na něj bude tento nový text působit. Přece jen máme načtený již „svůj“ ekumenický styl, ale můžeme být přístupní i působivým změnám...

Dnešní doba je nakloněna dramatickému dějovému vyprávění, dialogům s drsnými scénami, jímavým narativům poetických příběhů. To vše Bible21 nabízí. Někteří, kdo četli, mluví o jakési „živelné“ spiritualitě, která z ní vyzáhuje. Zaujalo mě, že překladatelský tým se nejprve v uzavřené „bublině“ začal do skoro již hotového díla spolu s dalšími čtenáři a prosil o zpětnou vazbu, vnímal jak text působí na ostatní čtenáře. Přitom se celé spektrum lidí modlilo za to, aby se celé překladatelské dílo podařilo.

Myšlenky v debatě řečené, které mne zaujaly, platí napříč všemi překlady Bible. Číst Bibli s puncem Božího slova jako autoritou, prosit o dar porozumění, nečíst ji jen sám, ale ve společenství s ostatními, sdílet myšlenky, více čerpat, více přemýšlet a více ji žít.

Bible by nám měla být zrcadlem našeho života, součástí našeho světa. Měla by nás provokovat k činům, měli bychom více přemýšlet a být více kritičtí k nepravostem Světa. Bible by nám měla být inspirací ke zmoudření, k výchově a k morálce. Především bychom měli číst Bibli skrze Ježíše Krista a spolu s ním.

O moci Knihy knih, o biblické gramotnosti, o tom, že každá velká a mocná kniha byla a může být zneužita v boji o něčí hodnoty (třeba ty autoritářské), o tom někdy příště...

Inspirováno debatou na platformě D8 – Z punku politikum, odvysíláno dne 17.10.2024, odkaz : https://youtu.be/xAQ2-Goqj_c?si=PndLM7NvLmUWdZbc

Ladislav Vokoun ●

Duchovní okénko

Dušičky

Od 1. do 8. listopadu jsme prožívali čas, který jsme věnovali myšlenkám a vzpomínce na ty, kteří nás navždy opustili, protože naplnili své životní poslání. Odevzdali život tomu, který je jeho vlastníkem, tomu, který nám ho propůjčil na vymezený čas, abychom naplnili poslání života, abychom tento čas naplnili láskou, která má věčné trvání a nikdy neskončí. Tuto skutečnost víme, protože právě láska je tím elementem, který nás shromažďuje, který nás volá na místa plná vzpomínek, na místa, kde si uvědomujeme svou lidskou konečnost, a také nám připomíná, že jednou budeme stejně jako naši předkové odpočívat na

místech, která jsou jako zahrady poseté těmi nejvzácnějšími semeny.

Každoročně si připomínáme památku zesnulých, protože jsme s nimi prožili kus života. Naše babičky, dědečkové, rodiče, sourozenci, přátelé, které jsme doprovodili na věčnost, nám darovali to nejvzácnější. A to je čas, který jde stále dopředu a nikdy se nevrátí. Lásku, která nás učila milovat druhé, kterou jsme dostávali od nich, která nás vychovávala, která nás učila novým věcem, která v nás zůstává a zvláště při vzpomínce na naše blízké nám vytváří úsměv na rtech, ale také slzy, které jsou znakem to-

ho, že všechno, co jsme s nimi prožili, dobré, ale i zlé, mělo svůj smysl.

Je to čas, kdy oslavujeme život, ne smrt. Vzdáváme hold životu a oslavujeme ho, děkujeme za život těch, kteří jsou již v nebi, a modlíme se také za ty, kteří na Boží pohled čekají, protože ještě nedosáhli té milosti vidět jeho tvář, neboť se nacházejí v očištcí a zde musí ještě odčinit následky viny a všeho, co jejich duši ještě tíží.

Přirozeně máme před smrtí strach. Smrti se bojíme nejprve proto, že máme strach z prázdnoty, nicoty, z vykročení do zcela neznámého. Bráníme se jí, protože zkrátka nejsme schopni věřit v to, že to mnohé, velké a smysluplné, co vyrostlo během jednoho života, se najednou má rozplynout v nic. Bráníme se jí, protože láska touží po nekonečnosti, věčnosti a protože nejsme schopni přijmout skutečnost, že smrt lásku narušuje a rozbíjí. Bojíme se jí, protože nikdo se zcela nedokáže zbavit myšlenky, že přijde chvíle, v jejíž blízkosti se nám nezastřeně vybaví všechna naše selhání, která jsme jinak dokázali potlačovat... protože jsme byli neustále tolik zaměstnáni.

Od nepaměti se lidé ukládají do hrobu, protože láska, která se dostává mrtvému, ho má chránit. Skutečnost, že jej doprovází tolik vděku, jistě u soudu nezůstane bez účinku — tak smýšleli a smýšlejí lidé. My dnes jsme ale racionální,

aspoň si to myslíme. Nejdeme za něčím, co je přibližné, chceme určité a jasné. Pouze ten, kdo umí ve smrti rozpoznat naději, může také život žít v naději a z naděje.

Chceš-li přetrvat i po své smrti, musíš do sebe pojmout co nejvíce toho, co je věčné: pravdu, spravedlnost, dobro. Čím více z toho budeš mít v sobě, tím více z tebe zůstane, tím více zůstaneš tady. Přilnout k pravdě a tak patřit k nezničitelnému — to je zcela reálné a blízké: přilni ke Kristu, on tě ponese temnotou smrti, kterou on sám prošel. Tehdy získává nesmrtelnost smysl.

Být v Božích rukou a tak být jedno se všemi bratry a sestrami, které nám dal, být jedno se stvořením — to je teprve opravdový život, na nějž se nyní díváme jen z povzdálí, jakoby přes mlhu. Bez odpovědi na Boží otázku zůstává smrt krutou hádankou a každá jiná odpověď nás uvádí do rozporuplnosti. Jestliže je však Bůh oním Bohem, který se ukázal v Ježíši Kristu, pak věčný život existuje a pak je i smrt cestou naděje. Nejkrásnější z nich je dobrý pastýř, jehož vedení se člověk beze strachu může svěřit, protože on zná cestu, i přes údolí smrti. „Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám ... I kdybych šel temnotou rokle, nezaleknu se zla, vždyť ty jsi se mnou.“

otec Michal ●

Hledám boha

Ohlasy od účastníků workshopu

Na kurzu "Hledám Boha" jsem si znovu uvědomila, jak důležité je vést dialog mezi námi křesťany, ale i s okolním světem. Pro mě bylo podstatné si znovu připomenout, že pokud chceme přinášet radostnou zvěst všude, kde jsme, tak musíme nejprve pozorně naslouchat a snažit se hledat jak můžeme být nápomocni tomu druhému, vcítit se do jeho situace a ne hned dělat nějakou, byť sebekrásnější, katechezi.

Druhý den kurzu jsme se procvičovali, jak prakticky mluvit s druhým člověkem, který je na na síti. Pracovali jsme ve skupinách napříč generacemi a bylo to pro mě velmi obohacující. Poznat

jaké lidi mám vedle sebe ve své farnosti, a pak jak bych mohla komunikovat s někým koho neznám a kdo je na cestě hledání, nebo vůbec nic nehledá jen se potřebuje svěřit a nebo je to člověk, který je v postoji, že všechno ví a zná a vlastně chce jen poučovat... atd. Byla to pro mě škola.

Při své práci, se velmi často setkávám s bolestí a trápením lidí. Tělo je odrazem naší duše. To co nás bolí uvnitř a co si táhneme s sebou, se zrcadlí na našich tělech. Bolí záda, ramena, kolena... celý člověk. Ztrácí se radost ze života. Něco chybí. Přichází otázky, na které často obtížně hledáme odpovědi. Otázky, které nás naplňují pochybnostmi, nutí nás se ptát...jak se zeptat, koho a kdy a kde. Nebudu pro smích? Neurazím? Kurz Hledám Boha, mi dal návod jak se citlivě ptát. Jak lépe naslouchat. Ukázal mi směr kam v mé empatii zajít a kde čekat. Jak odpovídat, ale nemanipulovat. Nechat člověka skrz otázky dojít ve svobodě k odpovědi. Odpovědi, která člověka naplní radostí a poznáním.

Také mi ukázal, jak často jsme my katolíci, zbytečně uzavření sami ve svém společenství. A jak málo mluvíme o Tom, který je pro nás Radostí, jak málo sdílíme mezi sebou náš vztah k Pánu. jako bychom se báli, že když o Něm budeme mluvit, takže naše víra, naše osobní víra se rozplyne... A tak Jej máme jen pro sebe a navzájem se bavíme o počasí.

Z pátého jednání Pastorační rady farnosti

Na říjnovém setkání pastorační rady, které otec Vladislav Brokeš zahájil modlitbou, se projednávaly důležité záležitosti farnosti. Otec Vladislav informoval o dohodě s církevním gymnáziem na nájemném 47,5 Kč/m², což činí 1,612 mil. Kč ročně, z toho gymnázium zaplatí 1 mil. Kč a farnost přispěje 300 tis. Kč ročně po dobu deseti let.

Rada dále zhodnotila úspěšný říjnový workshop Hledam-Boha.cz, který přilákal padesát účastníků a někteří z nich se přihlásili jako e-koučové. Doporučila podobnou akci zopakovat. V pátek 25. října proběhne výsadba pěti stromů u kláštera sv. Voršily za účasti dětí z mateřské školy, studentů gymnázia a Charity.

Připravujeme i další události: 27. listopadu se koná „Červená středa“ s červeně nasvícenými okny sv. Jakuba, 30. listopadu požehnání adventních věnců v chrámu sv. Barbory, 5. prosince mikulášská mše s Mikulášem a roráty každou prosincovou středu ráno v klášterním kostele. Pro děti plánujeme přespání na faře 13.–14. prosince a 10. prosince se uskuteční vánoční besídka mateřské školy.

Pastorační rada také probírala „Běh pro zvon“, svatomartinský lampionový průvod 11. listopadu, potravinovou sbírku Charity 23. listopadu a přípravu Tříkrálové sbírky.

redakce ●

Z šestého jednání Pastorační rady farnosti

Na listopadovém setkání pastorační rady farnosti (PRF) se projednávala řada zajímavých podnětů a návrhů na obohacení duchovního i komunitního života naší farnosti. Setkání zahájil otec Vladislav Brokeš modlitbou, po níž se věnoval probíhající Synodě.

Otec Vladislav představil druhou fázi Synodního procesu, která staví na odkazech Druhého vatikánského koncilu. Zdůraznil význam angažovanosti laiků, včetně žen, a přirovnal PRF a ERF (ekonomickou radu farnosti) k základním článkům aktivní Synody. Každý z nás má svou úlohu v místní komunitě a přispívá k šíření evangelia tam, kde žije.

Pastorační rada projednávala i zápis z předchozího setkání a detailně se věnovala plánované mikulášské mši svaté pro děti, zejména hodnotě dárkových balíčků. Cílem je, aby byly balíčky přiměřené a důstojné, aby si děti nadílku užily jako radostnou příležitost setkat se s tradicemi.

Na neděli 24. listopadu je plánována duchovní obnova pod vedením P. Romana Kubína. Na návrh otce Vladislava proběhne obnova ve dvou částech – první přednáška dopoledne po mši svaté a druhá odpoledne. Členové rady se shodli na formátu, kdy první část proběhne ve formě kázání v kostele a druhá jako přednáška v prostorách arciděkanství. Obnova vyvrcholí slavnostním Te Deum na závěr bohoslužby Krista Krále v 11:30 v kostele sv. Jakuba.

Členové rady hodnotili velmi pozitivně průběh letošní dušičkové mše, která se konala 2. listopadu v chrámu svaté Barbory, a potvrdili, že se tento formát osvědčil.

Adventní výzdoba kostela bude pokračovat loňským konceptem, a proto se adventní kostka s vánočními zprávami

opět objeví v podobě brček, jak bylo loni zavedeno. Návrh na změnu techniky byl sice projednán, ale tradiční verze nakonec zvítězila.

Součástí aktivit pro děti bude i přespávání na faře, které však ještě vyžaduje organizační doladění. Rovněž se řešil rozpis služeb u betlémů v kostele sv. Jakuba, které budou letos řízeny přes farní WhatsApp a webové stránky. Každá rodina tak bude mít možnost přispět k vánoční atmosféře a srozumitelně přiblížovat návštěvníkům pravý význam Vánoc.

V rámci setkání padla zmínka o připravované Národní pouti do Říma v březnu 2025, a členové projednávali možnost vytvořit farní zájezd na Králíky pro ty, kdo se pouti nemohou zúčastnit.

Dalším bodem byla nabídka obce Vidice na převod kaple v Roztěži do její správy. Vidice mají v plánu u kaple vybudovat tzv. Cestu světla a provést nezbytné opravy.

Pastorační rada rovněž diskutovala možnosti využití pozemku v Gruntě, u kterého končí nájem. Zvažují se úpravy, včetně zavedení vody a stavby toalety, což by mohlo podpořit pohodlí návštěvníků. Členové projednávali i možnost pozemek nabídnout k prodeji.

Závěrem můžeme říci, že naši farnost čeká pestrá škála aktivit – od rorátních mší svatých a charitativních sbírek až po duchovní obnovu. Tyto akce jsou součástí dlouhodobé péče o duchovní a komunitní život farnosti.

redakce ●

VIKARIÁTNÍ SETKÁNÍ MLÁDEŽE V KUTNÉ HOŘE

KUTNOHORSKO-PODEBRADSKÉHO
VIKARIÁTU

23 / 11
2024

17 hod.
mše svatá v kostele sv. Jakuba

18 hod.
setkání a diskuse na arciděkanství
na téma POUTNÍCI NADĚJE

20:30 hod.
Eucharistická adorace v kostele

host: P. Roman Kubín
ředitel Sekce pro mládež ČBK

Cyklus rozhovorů s farními týmy

V tomto vydání farního zpravodaje přinášíme další, v pořadí druhý, rozhovor se členy jednotlivých týmů farnosti. V listopadovém vydání zpravodaje jsme se zaměřili na stavební a investiční úsek naší farnosti. V tomto čísle vám představíme Davida Hlavinku, který je vedoucí úseku, Soňu Krejčovou a Janu Vyčítalovou. Tito tři se společně s vedením farnosti, především otcem Vladislavem, zabývají nejen opravami našich krásných památek, ale musí čelit i každodenním problémům, které vyvstávají z péče o nemovitosti, kterými farnost disponuje.

Rozhovor s Davidem Hlavinkou

Davide, jsi jeden rok vedoucí stavebně investičního úseku farnosti. Jak ses zapojil do týmu, jak se ti daří a jakým způsobem jsi navázal na činnost stavebního úseku?

Jak se mi věci daří by měli ohodnotit spíše mí spolupracovníci a otec Vladislav. Doufám že dobře, velmi si vážím toho, co se tu povedlo v předchozích letech vybudovat za Soni Krejčové a otce Jana a je na co navazovat, laťka je nastavena vysoko. Přistupuji k tomu s respektem a co možná nejpoctivěji jak umím.

Jak probíhá spolupráce s otcem Vladislavem?

Spolupráce je intenzivní. Jsme v každodenním kontaktu, jednou za týden máme minimálně hodinovou radu, kde se probírají jednotlivé projekty i drobná údržba. Na základě mnou připravených vstupů se společně vyhodnocuje, jakým směrem se vydat a jak dále postupovat. Důležitá rozhodnutí se pak dějí na širších poradách se všemi dotčenými zaměstnanci. Jsem rád, že to co jsem s otcem Vladislavem probíral (jeho a můj pohled na fungování farní kan-

celáře) před mým nástupem na tuto pozici se vcelku daří uvádět do praxe.

Co vám přináší největší uspokojení v práci ve stavebním týmu a jak spolupráce s kolegy ovlivňuje vaši každodenní náplň?

Pořád je nutné se učit, v tom je tato práce skvělá a velmi mně baví její rozmanitost a široký záběr. Každý den klade nové výzvy. Nová je taky spolupráce uvnitř stavebního týmu jak s Janou, která je velmi zdatná v administrativě a přípravě dotací. Tím mi velmi ulehčuje zejména v papírování. Já se můžu soustředit na technické záležitosti jednotlivých projektů, rozpočty, stanoviska a dotace. Taktéž Jirka a Ondra jako údržba jsou velkou pomocí. Drobné práce, pravidelná údržba se tak dá řešit přímo a tzv. vlastníma rukama. Kluci jsou zruční a jejich záběr je široký, jsou to takoví Ferdové Mravencové. V základu je moje náplň práce obdobná jako při mém předchozím působení stavebního technika pro biskupství Královéhradecké. Zásadní rozdíl vnímám v tom, že na to „nejsem sám“, ale mám tu spolupracovníky, se kterými věci komunikujeme, doladujeme, a kteří jsou pro mě podporou. Ale i komunikaci je třeba se učit a vylepšovat.

Péče o tak rozsáhlé a historicky významné objekty vyžaduje velkou péči i pozornost k detailu. Jaké největší výzvy s sebou správa těchto budov přináší? Setkali jste se v rámci přípravy zmíněných projektů s nějakými nečekanými obtížemi nebo specifickými požadavky, které musíte splnit kvůli památkové ochraně?

Farnost KH se stará asi o 10 objektů (převážně kostelů) a v rámci přidružených farností Bykán a Třebonín o dalších cca 10 objektů nebo areálů. Pokud bych to shrnul, hlavním úkolem je starat se o běžnou provozní údržbu, plánovat a připravovat rozsáhlejší renovace spravovaného majetku a získávat finance prostřednictvím dotačních titulů na tyto opravy. K tomu nyní přibyla správa nájemních bytů, které se vybudovaly v části kláštera a je nutné se starat o jejich bezproblémový provoz. Nad to všechno je pak také nutná údržba zeleně, škodní události na pojištěném majetku, plánování drobných oprav a údržby a podobně. Větší stavební opravy zahrnují rozsáhlé přípravy a značnou byrokratickou zátěž a je nutné je plánovat několik let dopředu, takže vzhledem k času který jsem zatím na pozici stavebního technika farnosti, jsme ve většině případů nyní ve fázi pro-

jektových příprav nebo probíhají výběrová řízení. Z celé řady nutných investic bych nyní vyzdvihl dvě.

Za prvé: Dokončení opravy krovu a střešního pláště kláštera, kde jsme nyní ve fázi výběrového řízení na dodavatele stavby takže jsme dotáhli veškeré projekční práce, závazná stanoviska a stavební povolení a v příštím roce zahájíme první etapu oprav na severovýchodním křídle.

Za druhé: Rozsáhlá rekonstrukce interiéru chrámu svaté Barbory spočívající v nové elektroinstalaci, zabezpečení, osvětlení, EPS (el. požární signalizace), instalace suchovodů, posílení bezdrátových sítí a podobně. Protože se jedná o mimořádnou stavbu i v rámci Evropy, na nové osvětlení nyní připravujeme architektonickou soutěž. Jakmile bude rozhodnuto o vítězi, bude dokončen realizační projekt a čeká nás výběr zhotovitele, pokud vše půjde dobře, práce zahájíme v roce 2026.

Zmínil jsi důležitost pokory a týmové spolupráce. Můžeš přiblížit, jak konkrétně v rámci farnosti funguje spolupráce na projektech?

Podle mě je nejdůležitější přistupovat k věcem s pokorou a plodistvostí, člověk nemůže být odborníkem na všechno, takže je potřeba nechat si poradit a naslouchat jinému pohledu, někdy prostě pro samé stromy nevidíte les. Stejně jako práce v týmu vyžaduje otevřenou mysl a chuť komunikovat. Myslím, že snad se nám to tu, i s občasnými zakobrtnutími, daří.

Jak plánujete informovat farníky o projektech a zároveň posílit obraz farnosti jako důvěryhodného správce majetku?

Rozdělil bych to na dvě části: je potřeba komunikovat dovnitř do farnosti o jednotlivých projektech, prezentovat je, případně vysvětlit, proč se něco dělá tak, jak se dělá. Pokud bude ve farnosti zájem, rád bych se se zájemci setkal a představil probíhající i budoucí projekty. Druhá část je, jak naše práce prezentuje farnost navenek k úřadům i k zhotovitelům, památkové péči i turistům města a měla by především poukazovat na to, že jsme dobrým hospodářem svěřeného majetku a důvěryhodným partnerem pro koholiv.

Rozhovor se Soňou Krejčovou

Sedmnáct let se podílíš na opravách nejen kutnohorských kostelů a dalších objektů. Co bylo pro tebe největší výzvou?

Největší výzvou byla již sama původní nabídka zapojit se do oprav církevních památek. Místa, která člověk v Kutné

Hoře míjel s velkou samozřejmostí a „používal“ je jako občan i křesťan, se proměnila v objekty,

za které měl mít zodpovědnost. Dostala jsem příležitost pomoci zachránit střechy, do kterých zatékalo, staticky narušené konstrukce, rozpadlé budovy... Přitom jsem pocítovala velkou úctu ke génium, kteří nám toto bohatství zanechali, a měla obavy, abych něco nepokazila. Dala jsem si předsevzetí nevnášet do realizací své představy, ale hledat řešení, která budovy zachrání, ale zároveň bude respektovat jejich minulost a zachová jejich tajemství... A to je těžký úkol.

Který projekt ti nejvíce utkvěl v paměti a proč?

Protože jsou všechny objekty ve správě farnosti velmi blízko a protože je vlastně navštěvuji i mimo pracovní dobu, myslím, že mi v paměti utkvělo téměř vše. Vždy se mi ta témata v hlavě objeví, když zajdu na konkrétní místa na mši nebo na návštěvu.

Pokud však mám vybrat, uvedla bych budovu arciděkanství. Zde jsem prožila asi nejvíce profesních překvapení a řešila velmi pestrou škálu problémů. Je to jeden z mála objektů ve farnosti, kde se bydlí, pracuje, žije obyčejný život a zároveň se zde všichni můžeme potkávat. Jakoby se ten pestrý účel objektu projevil i ve stavebně historickém vývoji...Práce na tomto domě byly a jsou velkým dobrodružstvím. Když jsem v roce 2007 byla na faře pracovní poprvé, vnímala jsem velmi neúčelně zařízený objekt s vážnými statickými poruchami, zničenými okny, která se nesměla otvírat, aby nevypadla do údolí, stropy nad přízemím byly propadlé a do některých místností se nesmělo vstupovat, protože to bylo nebezpečné. Rozdíl výšek podlah byl až 20 centimetrů. První patro bylo bez funkčního vytápění. Příčné stěny vykazovaly statické poruchy, západní fasáda hrozila zřícením. Jsem si jistá, že kaplani, kteří obývali „komůrku“ v jihozápadním rohu fary si užili nepohodlí, zimu, ale zase mají ma kutnohorské arciděkanství opravdu silné vzpomínky. Při opravách jsme odkrývali malované renesanční stropy a utajené malby na stěnách, objevili jsme skryté hrázděné obvodové i vnitřní zdivo, průlezné stropní konstrukce i tajemné sklepy, mrtvá zvířátka na půdě i vosí hnízda... To vše bylo šišaté, opotřebované, šedé, špinavé a plné věcí, které „by se mohly ještě někdy hodit“. Radostí bylo, že se dařilo budovu arciděkanství postupně opravovat a hlavně do ní vnášet život. Myslím, že na faře se podařilo mnohé: skloubit bydlení ve třech bytových jednotkách, máme pohostinku, prostory pro přednášky a kavárny, kanceláře i místa pro společná setkání společenství. Vlastně je většina prostor zpřístupněna veřejnosti a všichni

Máš nějakou zvláštní vzpomínku na specifickou opravu nebo rekonstrukci?

Téměř 15 let jsme se věnovali opravě kostela svatého Jakuba. Zde nebylo o silné zážitky nouze.

Jeden, který se mi obzvlášť vryl do paměti, nastal při opravě severní věže kostela. Nahoru ke korunní římsě byl postavený výtah, poté však bylo třeba kolem bání vystoupat po lešení pěšky. Toto lešení, ač bylo do konstrukce bání zakotveno, vykazovalo pohyb a sama bání se hýbala a hýbe stále a je to tak správně. Lehké chvění kolem žaludku bylo přítomno při každé obhlídce nejvyšších částí věže, i když se mu dalo přivyknout. Když jsme tehdy vystoupali až k nově osazenému kříži, ve kterém se zrcadlily naše tváře, uvědomili jsme si, že je to naposledy, kdy se nám naskytne tak úžasný pohled na naše město. Na jeho středověké urbanistické řešení s novodobými ranami obchvatů, disproportionálních staveb a dalších necitlivých zásahů... Pohled až do Kolína, Čáslavi a okolí jsme si užívali s velkou vděčností. Oprava byla již dokončena a lešení se mělo demontovat. Při posledním výstupu P. Jan Uhlíř z tohoto místa požehnal celému městu a všem lidem, kteří zde žili, žijí a žít budou se všemi jejich starostmi a radostmi. Cítili jsme vděčnost Bohu za zdařilou opravu, která se obešla bez neřešitelných komplikací, vděčnost za ty, kteří na ní s námi spolupracovali, vděčnost za Boží ochranu, díky které se nikomu nic nestalo....

Čemu se věnuješ v této době?

V minulých měsících jsme dokončili přestavbu části voršílského kláštera na byty a obnovu kostela Nanebevzetí Panny Marie v Gruntě. Tyto projekty nám zabraly řadu let, od prvních nápadů, přípravy projektů, vyladění cílů, žádostí o prostředky, projednání na biskupství až po realizaci. Nyní jsou objekty předány k užívání. Objevují se nová témata, která se týkají provozování bytů, drobných dětských bolestí a hledání jejich řešení. K úplnému dokončení patří i papírová válka, kdy je třeba všechny dokumenty přehledně uložit, aby byly i bez osobního vysvětlení dostupné a srozumitelné, ať už na faře sedí „Petr, nebo Pavel“. To není úplně příjemná práce, ale je potřeba se jí zhostit, i když nebaví.

Co tě na práci pro farnost nejvíce naplňuje?

Práce s památkami je kouzelná, naplňující, kreativní, plná překvapení a výzev. Práce s dotacemi je velmi náročná, neosobní, nudná a často frustrující. Oba tyto proudy se

musí proplést do funkčního procesu, aby byl vidět uspokojivý výsledek. Poté se naplní nejen cíl, ale i celý průběh má smysl. Kdybych měla řešit shánění a realizaci čerpání dotací pro obchodní centra nebo silnice, myslím, že bych utekla. Kdybych se věnovala památkám bez financí, vnímala bych marnost celého počínání. Spojení obou procesů je smysluplné, dynamické a já jsem vděčná, že jsem mohla být součástí týmů, které „byly u toho“.

Rozhovor s Janou Vyčítalovou

Jak dlouho pracuješ pro farnost a co tě k nám přivedlo?

Péči o památky se věnuji praktický celý svůj profesní život. Pod křídly farnosti od léta 2018, kdy jsem byla přijata na pozici asistenta technického správce památek. Do té doby jsem působila jako pracovník státní památkové péče na městském úřadě v Poděbradech a později v Čáslavi.

Jaká je tvá role ve stavebně investičním týmu farnosti?

Má role spočívá zejména v kompletní administraci dotací, poskytovaných Ministerstvem kultury, Středočeským krajem, Městem Kutná Hora a dalšími subjekty na obnovu památek. Od loňského roku také úzce spolupracuji na projektu obnovy kostela sv. Ondřeje v Chlístovicích, který je spolufinancován Evropskou unií. Dále vedu evidenci revizí technických zařízení všech objektů ve správě našich farností, zajišťuji také záborny a povolení k vjezdu těžké techniky do historického jádra města, když to práce na našich objektech vyžadují. Mezitím vyřizuji nepřeborné množství administrativních úkonů, komunikaci s památkovým dohledem a zhotoviteli. V rámci prováděných i přípravných prací zajišťuji také foto a video dokumentaci.

Co tě na práci pro farnost nejvíce naplňuje?

Nejvíce naplňující je pocit z dobře provedené práce a její výsledky. Kvalitně a citlivě opravený památkový objekt nebo jeho část má pro mě smysl nejen v zachování hmotného kulturního dědictví, ale i v pozitivním vlivu na mezilidské vztahy a společnost celkově. Moc mě těší, když je vedlejším produktem našeho úsilí pocit, že je nám při práci dobře i na duši a že působíme radost i lidem v okolí, nejen návštěvníkům našich chrámů, ale i obyvatelům města a sousedům.

Je projekt, na který ráda vzpomínáš, který ti utkvěl v paměti?

Jako dcera kováře nějak přirozeně tíhnu ke kovu, a proto ráda vzpomínám na restaurování svatobarborských zvonů Ludvík a Michal. Šlo o náročnou akci, která se plánovala několik let, dlouho se také hledal vhodný způsob finan-

cování, a nakonec vše vyústilo ve velkolepé finále, kdy se zvony za velkého zájmu veřejnosti a médií slavnostně vrátily do zvonice ve věži jezuitské koleje.

la sv. Jakuba, kudy prochází hlavní tok návštěvníků z celého světa a čas zde rádi tráví i místní. Děkuji, že mohu být součástí.

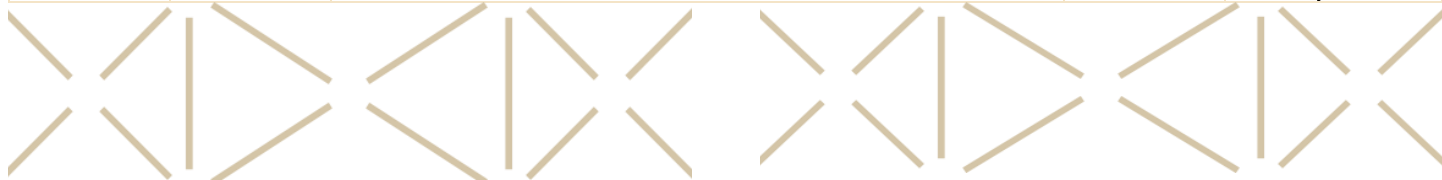
Z letošních akcí byla příjemná spolupráce při obnově fasády arciděkanství. Vše běželo s přesností švýcarských hodin. Objev raně barokní výmalby kolem oken a obnova dávno zaniklé štukové výzdoby nad portálem přispěli k poznání památkové podstaty budovy arciděkanství. Výsledek velkou měrou přispívá ke zvelebení zákoutí u koste-

V příštím vydání farního zpravodaje se zaměříme na technický úsek údržby, který je velmi spjatý právě se stavební větví. Představíme vám Jiřího Trunce a Ondřeje Kukrála a přineseme vám rozhovor o jejich rozmanité a mnohdy i náročné práci.

Rozhovor připravili otec Vladislav a Viktor Darebný

Kalendář akcí

po	11. 11.	Svatomartinský průvod	17:00	Kutná Hora
po	11. 11.	Biblické tance	18:00	Arciděkanství
so	16. 11.	Sluneční kmen a Concordie	9:00	Sedlec
ne	17. 11.	Kostelní sbírka na podporu katolických médií	9:00	sv. Jakub
ne	17. 11.	Mše sv.	18:00	sv. Barbora
po	25. 11.	Biblické tance	18:00	Arciděkanství
st	27. 11.	Červená středa		Kutná Hora
st	27. 11.	Kavárna s překvapením	19:00	Arciděkanství
pá	29. 11.	Výroba adventních věnců	15:00	CMŠ
so	30. 11.	Sluneční kmen a Concordie	9:00	Sedlec
ne	1. 12.	První neděle adventní		
ne	1. 12.	Kostelní sbírka na plošné pojištění	9:00	sv. Jakub
ne	1. 12.	Prodej adventních věnců	9:00	sv. Jakub
st	4. 12.	Roráty	7:00	klášterní kostel
st	4. 12.	Mše sv. - poutní	18:00	sv. Barbora
čt	5. 12.	Dětská mše sv. - Setkání s Mikulášem	16:00	sv. Jakub
pá	6. 12.	Zpovídání a adorace	16:30	sv. Jakub
so	7. 12.	Roráty	7:00	Sedlec
po	9. 12.	Koncert Církevního gymnázia	17:00	sv. Jakub
po	9. 12.	Biblické tance	18:00	Arciděkanství
po	9. 12.	Ekonomická rada farnosti	18:00	Arciděkanství
út	10. 12.	Besídka CMŠ	16:00	CMŠ
st	11. 12.	Roráty	7:00	klášterní kostel
pá	13. 12.	Přespávání dětí v CMŠ	18:00	CMŠ
so	14. 12.	Roráty	7:00	sv. Jakub
so	14. 12.	Sluneční kmen a Concordie	9:00	Sedlec
so	14. 12.	Koncert Cantica	18:00	sv. Jakub

STAROČESKÉ RORÁTY

adventní mše s liturgickými zpěvy

na rorátní mše je třeba si přivstat,
na atmosféru s nimi spojenou
ale jistě nezapomenete

4. 12. 7 hodin | klášterní kostel

11. 12. 7 hodin | klášterní kostel

14. 12. 7 hod. | kostel sv. Jakuba

18. 12. 7 hodin | klášterní kostel

Římskokatolická farnost
arciděkanství Kutná Hora